

عنوان مقاله:

باز آفرینی بافت قدیم شهر بوشهر با رویکرد ارتقا گردشگر پذیری (نمونه موردی : محله شنبدی شهر بوشهر)

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حسین خوشدل - کارشناس ارشد سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری مشهد

شمیم مقائلی - دانش آموخته کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

فرناز هنری - دانش آموخته کارشناسی ارشد طراحی شهری، موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری

خلاصه مقاله:

بافت های کهن و تاریخی شهری به واسطه قدمت تاریخی و وجود عناصر هویت بخش به عنوان قلب تپنده شهر در ساختار فضایی و کارکردی شهر محسوب می شوند. آنچه تاثیرات غیر قابل انکار گردشگری بر بافت های تاریخی را به طور کامل تحقق پذیر می نماید، بهره گیری از تمامی پتانسیل های این مناطق در راستای اهداف گردشگری می باشد. انسان های یک جامعه به همراه ارزش های ساختاری وجود خود همچون هویت و فرهنگ یکی از مهمترین نقاط قوت و جاذب گردشگر خصوصا در محدوده های قدیمی شهرها می باشند که شناساندن این ارزش ها به گردشگران مستلزم ایجاد برخورد و ارتباط میان آنها است. بافت منحصر به فرد و تاریخی بوشهر به دلیل رشدا فقی شهر، از توسعه جامانده و موجب نارسایی هایی در ابعاد مختلف عملکردی، اقتصادی و اجتماعی شده است و از طرفی این بافت به دلیل وجود عناصر تاریخی منحصر به فرد دارای پتانسیل های گردشگری نیز میباشد، لذا پژوهش فوق به بازآفرینی بافت قدیم بوشهر با رویکرد گردشگر پذیری می پردازد و نمونه مورد مطالعه محله شنبدی بوشهر است. در این راستا روش تحقیق به کار رفته در این پژوهشتوصیفی و تحلیلی و مبتنی بر روش های کمی و کیفی انجام گرفته است. سنجش و ارزیابی از طریق مشاهده و پرسشنامه و تحلیل وضع موجود جهت تدوین برنامه بازآفرینی با استفاده از تکنیک SWOT و ارائه چشم انداز، اهداف و راهبرد ها صورت گرفته و در نهایت طرح جامع سه بعدی طراحی شهری به راهکارهای کالبدی و عملکردی در جهت ارتقا تعاملات میان گردشگران و ساکنین پیشنهاد گردیده است.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، بازآفرینی شهری، گردشگری، هویت، تعاملات، طراحی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1600453>

